

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Α. α) Πάρα πολύ λυπημένος σου γράφω αυτά. Πέθανε η μικρότερη κόρη του Φουνδανού μας (ή του φίλου μας Φουνδανού). Από αυτό το κορίτσι ποτέ δεν είδα τίποτα πιο πρόσχαρο, τίποτα πιο αξιαγάπητο, ούτε αξιότερο για πιο μακρόχρονη ζωή (ή να ζήσει περισσότερα χρόνια). Ακόμη δεν είχε συμπληρώσει τα δεκατρία της χρόνια, και ήδη διέθετε γεροντική σύνεση, σοβαρότητα που ταιριάζει σε δέσποινα, αλλά και (ή μαζί, όμως, με) κοριτσίστικη γλυκύτητα.

β) Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι· το αγόρασε λοιπόν για είκοσι χιλιάδες σηστερτίους. Το παράδειγμα αυτό παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει (ή να διδάξει) τον ίδιο χαιρετισμό σ' ένα κοράκι. Για πολύ καιρό κόπιαζε μάταια· κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσή συνήθιζε να λέει: «Κρίμα στον κόπο μου (ή «Έχασα το λάδι και τον κόπο μου)». Επιτέλους το κοράκι έμαθε τον χαιρετισμό και ο παπουτσή θέλοντας να κερδίσει χρήματα (ή που επιθυμούσε χρήματα), το έφερε στον Καίσαρα.

Γ.1.α.

A'	B'
minor	parva
festivus	festivum
amabilis	amabile
longiōre	longā
dignius	dignum

Γ.1.β.

1. Λάθος
2. Σωστό
3. Σωστό
4. Σωστό

5. Λάθος

Γ.2.α.

A'	B'	Γ'
scribo	Ενεστώτας	scripturus
mortua est	Παρακείμενος	moritura
vidi	Παρακείμενος	visurus
impleverat	Υπερσυντέλικος	impletura
erat	Παρατατικός	futura
ēmit	Παρακείμενος	empturus

Γ.2.β.

απαρέμφατο ενεστώτα: afferre (adferre)

απαρέμφατο μέλλοντα: allaturum esse

απαρέμφατο παρακειμένου/ αορίστου: attulisse